Ütles: „Isa ole hea,
Wõtta mind s'u kotta;
Päiliseks su põllal pea,
Ära süid mull' jäta!"

Isa süda ärdast kees,
Kadund poega nähes;
Nägu kurb ja silmad wees,
Ukse lahti tehes,

Ütles sulastele siis:
„Ehitage teda!"
Kogu pere kotta wiis,
Andis neile teada:

„Olgem röömsad minuga,
Et m'u poeg on tulnud!
Kadund, surnud oli ta
Nüid nus elu alg'nud." —

Eesti-ma rahwa Kalender 1878, lk. 34